

A talajtérképezés-genetikus (100 pontos) földminősítés adatigénye

Kovács Károly Zoltán – Gál Szabó Lajos
Miskolci Egyetem

A XX. század eseményeit követően mostanra a falvak elvesztették önellátó képességüket, és a korábbi nehézipar dolgozói pedig a földdel kapcsolatos ismereteiket. Mégis komoly tendencia, hogy családok, vagy önkormányzatok a rendelkezésükre álló kisebb-nagyobb területeken gazdálkodni kezdenek, de még így is óriási területek állnak parlagon, használat nélkül, ami keresi helyét a magyar gazdaságban.

Magyarország területének 16 %-a (14500 km²) domb- és hegyvidéki terület (tengerszint feletti magasság alapján), ez Borsod Abaúj Zemplén megye területének 40 százaléka. A megye területének 30 %-a 12%-osnál erősebb lejtésű. Ezeken a területeken nagy táblás mezőgazdasági művelés nem alkalmazható, így megfelelő termőhely-értékelő módszer nincs még rá kidolgozva.

Ezt a hiányt kitöltendő kezdtük meg kutatásainkat, hogy miként lehetne a talajtérképezés-genetikus földértékelést ilyen domborzatilag, földtanilag és talajtanilag is oly változatos területekre átdolgozni. Már az első lépésnél, mikor az értékelő paraméterek digitális térképeit próbáltuk elkészíteni, vagy meglévő adatokból deriválni nehézségekbe ütköztünk.

Ebben a cikkben a diagnosztikai talajosztályozás hazai bevezetésének fontosságáról kívánunk szólni, s előnyeiről a termőhely-értékelésben.